

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **B. U. N.**, narozený dne X.
státní příslušnost Nigerijská federativní republika
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2023, č. j. OAM-763/ZA-ZA11-K03-R2-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2023, č. j. OAM-763/ZA-ZA11-K03-R2-2016, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

II. Žalobní body

2. Žalobce má za to, že hodnocení jeho žádosti žalovaným se zakládá toliko na obecných závěrech. Žalovaný nepostupoval podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nevedl řízení způsobem vedoucím ke zjištění skutečného stavu věci. Ačkoliv žalobce velmi konkrétně popsal vlastní aktivitu i strukturu a činnost skupiny X., správní orgán tato tvrzení odmítl a neguje jakoukoliv aktivitu žalobce. Žalovaný uvádí, že popis událostí poskytnutý žalobcem se jeví jako nepravděpodobný, rozporuje téměř vše, co žalobce uvedl, včetně popisu jeho zadržení policejním orgánem, kdy tento incident i následné věznění žalobce pokládá za nepravděpodobné. Žalovaný však neuvádí konkrétní důvody tohoto svého závěru, natož konkrétní důkazní materiál vyvracející verzi žalobce.
3. Obdobně nepřezkoumatelným způsobem se žalovaný postavil k doložení průkazky člena hnutí X., k čemuž uvedl, že se hypoteticky může jednat o padělek, aniž by měl k takovému závěru jakoukoliv oporu.
4. Žalovaný namítá rozpory ve výpovědích, když poukazuje na prvotní vyjádření žalobce, že za nejhorší aspekt svého zadržení považoval nemožnost obrátit se na soud s žádostí o ochranu vlastních práv, zatímco v další výpovědi akcentoval spíše nevhodné podmínky vazby, tj. např. mouchy či přelidněnost prostoru. Uvedené fakticky není rozparem, pouze akcentováním několika atributů omezení vlastní svobody, kdy žalobce v průběhu řízení vyzdvihuje určitá negativa této zkušenosti, ovšem neuvádí žádné skutečnosti, které by se vzájemně vylučovaly, ani výpovědi, které by si odporovaly.
5. Žalobce se domnívá, že žalovaný pochybil, když zvolil nevhodný postup vypořádání důkazů. Měl posoudit postavení lidu X. a nároku na vznik státu X., měl posoudit etnické postavení menšiny domáhající se práva na sebeurčení národa, a teprve poté uvést, jakým způsobem k této činnosti přistupuje centrální vláda a zda členům předmětného hnutí hrozí pronásledování či nikoliv. Následně měl uvést, nakolik je osobní zkušenost žalobce s protirežimní činností relevantní k hrozbě pronásledování a přezkoumat tak jeho výpověď, kdy po důkazní stránce měl uvést, jak interpretoval jednotlivé listinné důkazy, a to nejprve izolovaně a poté ve vzájemném kontextu, kdy takováto úvaha se v odůvodnění rozhodnutí vůbec nenachází, rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Žalovaný toliko obecně uvedl, čeho se žalobcem listinné důkazy týkají, avšak již neuvedl, co konkrétně z listinného materiálu vyvodil a nekonfrontoval tento materiál s jinými důkazy.
6. Pokud žalovaný odmítl žalobcovy obavy z toho důvodu, že označil aktivity hnutí X. za nezákonné a nevhodné, žalobce je nucen namítnout, že s tímto hnutím nemá nic společného, neboť z jeho výpovědi vyplynulo, že se účastnil aktivit organizace X., k jejíž činnosti žalovaný nic nenamítá, a naopak uvádí, že lze potvrdit žalobcem deklarované cíle hnutí. Podklady pro vydání rozhodnutí týkající se hnutí X. pořízené žalovaným nemají relevanci k případu žalobce. Nesouvisející úvahy žalovaného vygradovaly v hodnocení činnosti teroristického hnutí Boko Haram, se kterým žalobce nemá nic společného, z jeho výpovědi vyplynulo, že se v rámci své činnosti účastnil toliko mírumilovného protestu vyjadřujícího politické přesvědčení, které vyplývá z práva

národa na sebeurčení, přičemž v řízení nebyl pořízen žádný důkaz nasvědčující tomu, že by se žalobce dopustil násilného jednání.

7. Skutečnosti sdělené žalobcem ohledně omezení osobní svobody, zaregistrováním jeho osoby policejními orgány do seznamu členů hnutí X., či pronásledování, kterému v rámci pobytu v domovském státě čelil, vyplývají z detailního popisu událostí žalobcem, který se v rámci řízení nijak nelišil a zůstal konzistentní. Právě osobní zkušenost žalobce s represí státní moci prokazuje, že jeho obavy z pronásledování nejsou toliko hypotetické, neboť žalobce již v domovském státě pronásledování čelil.
8. Za zásadní žalobce považuje nedostatečné zdůvodnění zamítavého rozhodnutí, z odůvodnění vyplývají toliko subjektivní závěry správního orgánu, nikoliv však závěry opřené o důkazní materiál. Rozhodnutí toliko nabízí výčet listinných důkazů, které mají tvořit podklad pro vydání rozhodnutí, avšak bez jejich faktické interpretace, a to nejprve individuálně a poté ve vzájemném kontextu, kdy závěry správního orgánu zůstávají izolované a neodkazují na konkrétní podkladový materiál. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 4 Ads 17/2007-66, který se týkal požadavků na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu.

III. Vyjádření žalovaného

9. Podle vyjádření žalovaného ani při nynějším rozhodování, při němž byl vázán rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2021, č. j. 31 Azs 5/2018-193, neshledal, že by v případě žalobce byly naplněny důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud v Hradci Králové zrušil předešlé rozhodnutí správního orgánu ze dne 24. 1. 2018, č. j. OAM-763/ZA-ZA11-K03-2016, když uvedl, že žalovaný musí v novém řízení řádně posoudit členství žalobce v X. pobočce X., jakož i její reálnou existenci, věnovat se opětovně i jeho činnosti v hnutí X. v době před jeho opuštěním Nigérie, žalobcem předloženému průkazu člena hnutí X., jakož i nově zhodnotit situaci v Nigérii se zacílením na zprávy před nástupem a po nástupu nového prezidenta Buhariho a rovněž zohlednit i rozdílné politické situace v těchto obdobích.
10. Žalovaný v nově provedeném řízení provedl s žalobcem dne 14. 7. 2022 doplňující pohovor. Žalovaný opětovně dospěl k závěru, že žalobce nelze považovat za člena hnutí X., přičemž v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyvrátil, že by žalobce vstoupil na území České republiky do skupiny X. Z tohoto důvodu žalovaný posoudil některé žalobcem předložené materiály jakožto irelevantní. Žalovaný má za to, že v odůvodnění rozhodnutí podrobně a přesvědčivě zdůvodnil, proč účast žalobce na jím popsané jediné akci spolku v X. nijak nezavdává důvod pro obavy, že bude po svém návratu do vlasti zadržen bezpečnostními složkami coby člen X., neboť se v žádném případě nejedná o skupinu totožnou se skupinou působící v Nigérii (včetně jejich cílů, nebezpečnosti pro nigerijský stát či počtu členů).
11. Žalovaný poskytl žalobci široký prostor pro jeho výpověď (celkem tři pohovory), v níž mohl náležitě popsat důvody svých obav pro případ návratu do země původu. Žalovaný pečlivě zvážil veškeré skutečnosti, které žalobce v průběhu správního řízení uváděl ohledně svých aktivit. Žalovaný dospěl k závěru, že rozpory a nepřesnosti ve spojení s nekonkrétním popisem veřejné aktivity žalobce, včetně údajného zadržení a věznění jeho osoby, jsou natolik zásadní, že skutečnosti jím tvrzené nelze považovat za

věrohodné. Správní orgán konstatoval, že v případě žalobce dospěl k závěru, že žalobce s vysokou pravděpodobností pouze využil všeobecně známé údaje o dlouhodobém úsilí některých obyvatel X. států (převážně národnosti X.) za osamostatnění a obnovu X., a to pro závažné rozpory a nepřesnosti v popisu žalobcova zadržení policií právě při akci X., kterou byl schopen jako jedinou, alespoň zčásti popsat po X. letech údajné aktivní činnosti.

12. Jako zásadní pro posouzení výpovědi žalobce jakožto nevěrohodné žalovaný považuje jednak žalobcem podaný popis aktivit hnutí X. v letech X., který neodpovídá zjištěným faktům, když u popisu činnosti žalobce pro zmíněné hnutí zcela absentují konkrétní údaje, které by svědčily o tom, že žalobce byl skutečně aktivním členem hnutí a významně se podílel i na organizaci akcí, jelikož byl na pozici koordinátora/vedoucího své komunity, kam se měl dostat právě pro svoji dobrou práci v hnutí. V doplňujícím pohovoru, který byl s žalobcem proveden dle instrukcí rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové za účelem vyjasnění sporných výpovědí žalobce, tento nijak dřívější rozpory ve svých výpovědích neobjasnil. Žalobce dle svého vyjádření neměl mít až do X. žádné potíže, bydlel mimo území X., úspěšně podnikal a byl X. Správní orgán vyšel z úvahy, že skutečný člen hnutí X. nemůže uvádět tak rozdílné skutečnosti ohledně činnosti hnutí, aby je pak později de facto zcela popřel a zároveň si nepamatoval víceméně naprosto žádné podrobnosti o svých aktivitách, a to přesto, že se sám měl dle vlastních slov podílet na organizování činnosti hnutí a předávat informace od vedení své komunity. Pokud by měl jakýkoli člen X. veřejně projevovat své politické názory, např. každý měsíc měl veřejně v jejich komunitním centru šířit myšlenky hnutí, které dle jeho výpovědi byly pro nigerijskou vládu naprosto nepřijatelné do té míry, že měla členy hnutí vyznávající separatistické myšlenky stíhat, vyhledávat a velmi tvrdě postihovat, včetně použití střelných zbraní, pak je dle názoru žalovaného téměř nemožné, aby žalobce (navíc v postavení vedoucího pravidelně se účastnícího protestních akcí) nebyl za celých X. let nikdy v pozornosti příslušných úřadů či bezpečnostních složek, a zvláště pak po nástupu prezidenta Buhariho k moci roku 2015. Žalobce ani po tomto datu neuvedl žádné konkrétní příklady, kdy by byl on osobně za svoji údajnou činnost pro X. pronásledován ze strany nigerijského státu. Žalobcem zmíněné jediné a první zadržení (a následné věznění) správní orgán rovněž podrobně posoudil. I v tomto případě shledal přítomnost mnoha rozporů a nejasností, absenci konkrétních údajů, a z tohoto důvodu je rovněž nemohl považovat za věrohodné.
13. Podle názoru žalovaného lze o žalobcem tvrzeném adresném a cíleném pronásledování jeho osoby za aktivitu v hnutí oprávněně pochybovat, když žalobce v rámci prvního pohovoru nebyl ani schopen přesně uvést jméno lídra hnutí, či správně vypsát celý název anglické zkratky hnutí X., přičemž v Nigérii je anglický jazyk jazykem úředním. Žalovaný považoval rozpory ve výpovědích za závažné a ze strany žalobce za řádně nevysvětlené. Žalobce měl zároveň jasnou tendenci dodávat do své výpovědi stále nové, závažnější skutečnosti o údajném pronásledování nigerijskou policií za údajné členství a aktivity v hnutí X. Žalovaný tak musel odmítnout mnohé žalobcem doložené materiály, jako např. údajný členský průkaz člena X., jím doložené ID, které bylo českou policií označeno za padělek, či dopis zástupce X. pro evropský kontinent, když k posouzení celkové hodnověrnosti osoby žalobce je nutné upozornit rovněž na fakt, že tento se neprokázal žádným oficiálně vydaným, či jiným hodnověrným dokladem totožnosti, ale „průkazem“, který byl po odborné expertize označen za kompletní padělek nigerijského občanského průkazu.

IV. Obsah správního spisu

14. Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany dne 4. 9. 2016. Dne 7. 9. 2016 poskytl údaje k podané žádosti. Jako důvod podané žádosti uvedl, že Nigérie tvrdě zasahuje proti členům hnutí X. Uvedl, že má politický důvod, vláda jim nedovoluje vytvořit nezávislý stát X.
15. Žalobce v rámci pohovoru dne 7. 9. 2016 uvedl, že z X. vycestoval v srpnu X. Je členem hnutí X. a má strach, že bude zatčen. Aby předešel svému zatčení, utekl z Nigérie. Chce přečkat někde jinde, než ve vládě dojde ke změnám a hnutí přestanou pronásledovat. Když někoho z hnutí zatýkají, chtějí po něm, aby se zřekl svých přesvědčení. To by žalobce nikdy neudělal. Hnutí X. začalo v roce X. a žalobce se stal členem v roce X. Jde o hnutí ve prospěch vytvoření vlastního nezávislého státu X. Nigerijská vláda s tím nesouhlasí, nedovolí rozdělit Nigérii. X. se pokusil požádat OSN, aby ovlivnil rozhodnutí vlády. Když mají setkání, vláda pošle bezpečnostní složky, aby je zatkli, nebo po nich stříleli. Při zatčeních nejsou dodržována lidská práva, například ve věznicích. Každá jejich schůze, setkání a demonstrace jsou potlačeny. Mají dceřinou organizaci, která má název X. Toto hnutí nyní samostatně bojuje pro vytvoření státu X. Uvedl, že lídrem hnutí X. je X., vedoucím hnutí X. je X. Uvedl, že lídři byli na setkání lidí, X. byl i v X. a řídil rádio X. Osobně je nezná, neboť jich je hodně a oni se znají pouze s malou částí z nich. V podpoře hnutí ho vede, že patří k lidu X., který by měl svůj nezávislý stát, pokud se vytvoří stát X. Přesně nevěděl, kolika demonstrací se účastnil. Uvedl, že se jednalo o mírné protesty. Jeden z jeho kamarádů byl zastřelen a žalobce byl během jednoho protestu zatčen. Chtěli po něm, aby se zřekl podpory hnutí, ale žalobce to odmítl. Žalobce věří, že musí mít vlastní nezávislost, neboť lid X. je marginalizován a nedostává to, co mu dle práva patří. Během zatčení je poslali do střediska, kde je všechny drželi. Nemohli se bránit u soudu. Chovali se k nim nehumánně a nedodržovali jejich lidská práva. Byl zatčen někdy na začátku ledna roku X. Chtěli ho zatknout i jindy, žalobce jim však pokaždé utekl. Tentokrát nemohl utéct, neboť by ho byli zastřelili. Jako nejhorší ve vězení uvedl, že když někoho zadrží s dvaceti lidmi, jsou tam mouchy, smrad, nelze se posadit a je to velice špinavé místo, lze tam chytit nějakou nemoc a dva tři dny jim nedají najíst. Důkaz o tom, že je registrovaným členem hnutí X. neměl, uvedl však, že by ho mohl mít, až bude propuštěn z přijímacího střediska. Žalobci byla stanovena lhůta 30 dnů pro doložení materiálů do spisu (vložku X., kartu člena). Uvedl, že by mohl požádat X., aby mu něco poslala. Jiné problémy neměl, dařilo se mu, živil rodinu a platil účtenky. Rozhodl se odjet, neboť vláda nemá respekt k zákonu, např. X. byl zproštěn soudem vězení, ale prezident toto rozhodnutí nerespektoval a on musel zůstat dál ve vězení. Měli naději, že nový prezident jejich požadavkům vyhoví, ale nový prezident je armádní důstojník a nedodržuje zákony. Na otázku, co se mu přihodilo ohledně politické činnosti mezi lety X. a X., žalobce uvedl, že se snažili diskutovat se současnou vládou, nenásilně se snažili dosáhnout svého cíle, vytvořit nezávislý stát X. Za tu dobu poslali do vězení lídra – X., následně byl propuštěn a opět zatčen. Žalobce uvedl, že jako člen hnutí nahlas vyjadřoval svůj názor představitelům státních orgánů. Uvedl, že občas měl v ruce nějaký plakát, občas s nimi dělali rozhovor lidé z rádia. Po dotazu k upřesnění žalobce uvedl, že to byli nějakí novináři, kteří šli ulicí. Sám nic nepublikoval. Mají tzv. X. list a jejich vůdce tam psal články. Také existuje rádio X. Průběh demonstrací popsal tak, že se sešli v hale a jejich lídři jim říkali, jak doposud bojovali za vytvoření nezávislého státu

a jaké cíle mají do budoucna. Na těch akcích mluvili vůdci, např. často měl mluvit X. K jeho osobě uvedl, že je X. ze státu X., je X. Na dotaz, proč se rozštěpilo hnutí X. a vzniklo hnutí X. žalobce odpověděl, že to nedokáže říct a zřejmě jde o neshodu dvou vůdců. Obě hnutí však mají stejný cíl. Žalobce neviděl důvod, proč z hnutí X. přestoupit do hnutí X., když mají stejný cíl. Hranici mezi Nigerií a Nigerem překročil jednoduše, protože jsou hranice propustné a žalobce cestoval autobusem. Žalobce využil svého práva nechat si přetlumočit za účelem kontroly.

16. Dne 12. 9. 2016 žalobce doručil žalovanému vyjádření, v němž upozornil na chyby v protokolu: X. místo X., X. místo X.
17. Dne 17. 9. 2016 Ředitelství služby cizinecké policie konstatovalo po kontrole dokladu předloženého žalobcem, že se jedná o kompletní padělek. Žalobce doložil několik zpráv o zemi původu, které se týkaly situace podporovatelů hnutí X., a členský průkaz hnutí X. a vložku státu X., dále odkaz na článek Amnesty International a noviny.
18. Dne 31. 1. 2017 byl s žalobcem proveden doplňující pohovor. Žalobce uvedl, že se v roce X. stal členem hnutí X. Jedná se organizaci na X. Organizace vznikla, protože její vůdce cítil, že se jejich skupina nachází na okraji zájmu vedení Nigérie a není s nimi jednáno spravedlivě. Uvedl, že se registroval v provincii X., v X. Musel pouze ukázat, že je z X. části, oni to pochopili z jazyka, kterým mluvil. Žalobce projevil svůj zájem stát se členem hnutí a registrovali ho. Jako přepis zkratky X. žalobce uvedl „X.“. Uvedl, že musel v oblasti, kde žil, organizovat lidi, kteří se seskupovali kolem tohoto hnutí, vysvětloval jim poslání hnutí. Činil tak při různých shromážděních. Hovořil s mladými lidmi. Osobně se znal s vedoucím mládeže, navštívil ho doma, řekl mu, aby pozval mládež, aby se sešli. Vysvětloval pouze ve své komunitě, což bylo asi 5000 osob, jeden až dvakrát měsíčně. Setkání se uskutečňovala v komunitním středisku. Někteří byli členy, u dalších se snažili vyvolat zájem, aby se připojili. Pracoval od roku X. do roku X., jezdil do jejich hlavní kanceláře, aby se setkal s vedoucími. Také organizovali protestní akce. Někdy organizovali protestní akce v ulicích. Žalobce informoval lidi ve své osadě, že se organizuje protest a informoval je o programu schůze. Hlavní kancelář se nacházela v X., což je vesnice v X. Jezdili tam jednou měsíčně, sjížděli se tam lidé z různých komunit. Žalobce byl řadový vedoucí. To jsou ti, kteří informují, šíří zprávy, šířil je mezi členy i nečleny, a to nejenom ve své oblasti, ale i v širším okruhu. Pokaždé v květnu, kdy je výročí týkající se války, se organizují protestní hnutí. Protestních hnutí se účastnil zhruba každé dva měsíce. Protestní akce se konaly např. ve městě X. ve státě X., v městě X. ve státě X., ve městě X. v státě X. a také v dalších městech a v X. Žalobce se jich účastnil. V roce X. v X., v květnu X. v X. Uvedl, že v roce X. byl zatčen jeho vedoucí a v lednu X. byl zatčen žalobce. Při určitých protestech bylo mnoho lidí zabito. Organizace Amnesty International publikovala zprávu o počtech zabitých. V roce X. měli protest v X. V roce X. měli protest v místě, kde se zaregistroval. Častěji se protestů neúčastnil, neboť jich moc od roku X. z důvodu násilí nemívali. V roce X. měli jeden protest v X. a jeden v X. Žalobce se účastnil protestu v lednu X., kde byl zatčen, a následně po propuštění v březnu X. Žalobce byl v přední linii protestu. K průběhu protestu žalobce uvedl, že zpívali písně. K protestu v lednu X. uvedl, že přijely ochranné jednotky, protože prezident si nepřál, aby se tyto protesty konaly, chtěly rozehnat hnutí. Vojáci začali střílet, lidé se začali rozebíhat, mnozí byli zraněni. Řekli žalobci, že když bude utíkat, zastřelí jej, žalobce se tedy vzdal. Protest trval asi 4 hodiny, než přijely ozbrojené složky. Protest se konal v X., pochodovali po ulici. K zadržení žalobce uvedl,

že pochodoval vepředu a ozbrojené složky mu řekly, že když bude utíkat, tak ho zastřelí. Byl odvezen do vězení na 1,5 měsíce. Byl nucen odvolat své členství ve skupině, žalobce to ale odmítl. Jako důvod zadržení uvedli, že je žalobce členem zakázaného hnutí. Obvinili jej z ohrožení státu, nebylo to však písemně. Zatkli jej, řekli že jej vezmou k soudu, ale k žádnému soudu jej neodvedli. Jednalo se o nezákonné zajetí. Byl zadržen měsíc a dva týdny. Od X. a byl propuštěn v únoru. Drželi jej ve státě X., policejní stanice byla v hlavním městě státu X. Policisté jej v X. naložili do vozu a odvezli jej. Bylo s ním 60-70 lidí, byla to velká dodávka, nákladák. Měli jich několik. Zatýkali náhodně, spíše ty, kteří stáli vepředu, neboť ti jsou většinou vedoucí. Během svého zadržení byl vyslýchán jednou. Předložil jim občanský průkaz. Ptali se jej na roli v hnutí, z jaké oblasti pochází, vyfotografovali ho a zaznamenali jeho osobní informace, informovali jej, že je u nich registrován a varovali ho, že se už nesmí účastnit na činnosti hnutí. Bylo mu řečeno, že pokud zjistí, že se účastní činnosti hnutí, bude zatčen. Do doby zatčení žalobce problémy neměl, neboť vždy utekl. Žalobce k podmínkám zatčení uvedl, že se jednalo o maličkou místnost, asi 40 lidí bylo namačkáno v malé místnosti, bili je, byli hladoví, chovali se k nim jako ke kriminálníkům, 2-3 dny nedostali vůbec najíst, místnost neměla klimatizaci, sotva se tam dalo sedět, když jich tam bylo mezi 40-50 osob, v místnosti bylo horko, byla plná komárů. Bili je policisté, když je nakládali do nákladáku. Ve vězení je již bít nemohli, neboť věděli, že dlouho nedostali jíst. Někteří lidé byli nemocní. Propustili jej, když slíbil, že odstoupí z hnutí. Po měsíci a dvou týdnech věznění jim dali volbu, žalobce byl vyhladovělý, zesláblý, neměl žádnou jinou možnost. Podepsal, že se už nebude účastnit činnosti hnutí a že zruší členství v hnutí X., nebude se účastnit jejich akcí, nespáchá nic, co je v rozporu se zákony, a nebude vedoucím ve své oblastní komunitě. Poté co odjel domů, pokračoval v práci se skupinou, jezdívali kontrolovat jeho činnost. Policie provedla určité vyšetřování a zjistila, že v činnosti pokračuje. Žalobce musel utéct. Často se ptali X. na jeho činnost, co dělá a kde se pohybuje. Své bydliště opustil v říjnu X. Několikrát před policií utíkal a musel se schovat. Bylo to na schůzi v červnu nebo červenci, když dostali informaci, že je tajná policie přijde zkontrolovat. Museli utéct, protože věděli, že jsou na jejich seznamu. Osobní kontakt s policií po svém propuštění neměl. Žalobce opravil, že žil doma do srpna, následně bydlel u přátel ve městě X. a domů chodil tajně. Informaci, že policie provedla vyšetřování a zjistila, že pokračuje v činnosti, se žalobce dozvěděl, neboť mají lidi, kteří také pracují u tajné policie. Za X. jezdila tajná policie, nejdříve měli uniformy, potom ne. Identifikovali se jako tajná policie. Byli tam v červnu a chtěli po ní, aby jim dala podrobné informace o tom, co žalobce dělá. Žalobce byl u přátel v X. Pokud ví, tak X. mu říkala, že je tajná policie hledala dvakrát do té doby, než utekl. Nový prezident aktivizoval armádu, policii, tajnou policii a ozbrojené jednotky, je zaměřen proti hnutí X., proto měl žalobce potíže až po jeho nástupu. K padělanému občanskému průkazu žalobce řekl, že uváděl, že je to fotokopie, že nemohl s občanským průkazem cestovat, proto jej okopíroval a zalaminoval. Pro originál občanského průkazu se již nemohl domů vrátit. Průkaz vydaný hnutím X. mu vzali při zatčení. Hnutí mu následně vydalo nový průkaz, který mu z Nigérie poslal X. V případě návratu by byl pod velkým tlakem, protože by mu stále hrozilo nebezpečí uvěznění. Po svém zadržení musel navštívit lékaře a brát léky na malárii kvůli značnému poštípání komáry. V České republice se připojil ke skupině X., předložil kulatý odznáček červenozelenočerný se žlutým znakem, který nosí na schůzích. Má také SMS a pozvání na schůzi.

19. Dne 28. 12. 2017 byl žalobce seznámen s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany.
20. Rozhodnutím ze dne 24. 1. 2018, č. j. OAM-763/ZA-ZA11-K03-2016 (dále jen „první rozhodnutí ve věci“), žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Žalobce podal žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který žalobu zamítl. Žalobce podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud v Hradci Králové zamítl žalobu žalobce podruhé a žalobce se opět obrátil s kasační stížností na Nejvyšší správní soud. Nejvyšší správní soud opět zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud v Hradci Králové následně rozsudkem ze dne 9. 11. 2021, č. j. 31 Az 5/2018-193, zrušil první rozhodnutí ve věci a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud zrušil první rozhodnutí ve věci, neboť Nejvyšší správní soud neměl za dostatečně odůvodněnou nevěrohodnost výpovědi žalobce. Žalovanému uložil, aby v doplňující výpovědi zjistil, jak se žalobce angažuje v činnosti X. pobočky X., a s kým se při těchto aktivitách stýká. Krajský soud dále považoval za potřebné, aby se žalovaný znovu detailně zabýval otázkou aktivity žalobce v hnutí X. v době před opuštěním vlasti, přičemž konstatoval, že nově předložené důkazy nejsou s původním tvrzením žalobce v rozporu. Krajský soud zároveň nesouhlasil s názorem žalovaného, že průkaz člena hnutí X. je nevěrohodný a mohl by být falešný. Úkolem žalovaného bylo postavit najisto a dát žalobci možnost osvětlit, proč na tomto dokladu absentují určité náležitosti. Krajský soud nepřisvědčil žalovanému, který s odkazem na rozsudky jiných evropských soudů zpochybnil pravost dopisů předložených žalobcem, které mají potvrzovat jeho členství v hnutí X. Konstatoval, že je nezbytné, aby tyto důkazy hodnotil žalovaný v kontextu se zjištěními, které vyplynou z doplňující výpovědi žalobce. Doplňující šetření mělo být zaměřeno na zjištění, kde je sídlo X. pobočky X. v České republice, jak konkrétně a jak intenzivně se žalobce v této organizaci angažuje a jaké zde má postavení. Tato zjištění měl žalovaný propojit s informacemi o činnosti žalobce v jeho vlasti, jak byla konkrétně popsána v pohovorech, včetně dalšího pohovoru doplňujícího. Úkolem žalovaného bylo rovněž hodnocení situace v Nigérii se zacílením na zprávy před nástupem a po nástupu nového prezidenta a při zohlednění rozdílné politické situace v těchto obdobích. Ve vazbě na tato zjištění měl žalovaný provést hodnocení věrohodnosti výpovědi žalobce.
21. Dne 14. 7. 2022 žalovaný provedl s žalobcem doplňující pohovor, kde žalobce uvedl, že prezident Mohamed Buhari zesílil svůj boj proti X. aktivitě. Dochází k únosům, zabíjení, zatýkání a jiným nelegálním aktivitám ze strany státu. Roku 2017 označil organizaci X. za teroristickou organizaci. Všechny aktivity X. a X. byly zakázány. Žalobce žil v X., ale jezdil do státu X., kde je jeho rodiště a bydlí zde jeho rodina. Žalobce tam jezdil pravidelně, prováděl politické aktivity a následně se vracel do X. Zopakoval, že od začátku jeho aktivity do zvolení prezidenta Buhariho nebyly ze strany státu tak perzekuovány, situace se zhoršila, když byl zvolen. Při demonstracích nedocházelo k zásahům proti demonstrujícím ze strany policie, ta tam byla přítomna, ale nezasahovala, nesnažila se demonstraci rozehnat. Postupně se po zvolení prezidenta Buhariho situace zhoršila. Žalobce si nepamatoval, kdy se stal vedoucím X. ve své komunitě, což odůvodnil délkou řízení ve věci mezinárodní ochrany. Vedoucím se stal, neboť organizoval shromáždění a politické aktivity. Zároveň mezi svojí komunitou a ústředím hnutí X. zprostředkovával komunikaci. Popsal, že v organizaci X. se lidé schází každou neděli. Dostávali např. SMS, že se mají sejít, popř. nějaké informace, které pak sdělili

členům. Dále uvedl, že k jeho zadržení policií došlo přibližně v lednu X. ve městě X., když protestovali. Nepamatoval si, kolik bylo na protestu přítomno účastníků. Uvedl, že protest trval hodinu, možná hodinu a půl. Policie přijela v průběhu protestu, aby protest rozpustila. Žalobce stál před lidmi. Policie měla střelné zbraně, žalobce proto neutíkal, neboť by po něm mohli střílet. Byl zadržen 1,5 měsíce. Zadrželi jej a následně chtěli, aby jim napsal na papír prohlášení, že příště se již podobných akcí nezúčastní. Celou dobu byl v cele na policejní stanici. Oficiálně obviněn nebyl. Upřesnil, že byl bit při zadržení, ale v cele nebyl zbit. Po svém propuštění jel domů. Při propuštění podepsal prohlášení, že se nebude účastnit akcí X., avšak protože se do nich pustil, policie po něm šla. Žalobce si nepamatoval, kdy a kde se po únoru X. účastnil akcí hnutí X. Aktivní nebyl, neboť dostal informace, že po něm jde policie. Dozvěděl se to od X., který pracuje pro tajnou policii. Následně odešel za kamarádem do města X. Nepamatoval si, kdy do města X. odešel. X. mu řekla, že ho hledají, proto se do X. již nevrátil. Vysvětlil, že v předchozím pohovoru uvedl, že jel do státu X., kde prováděl své politické aktivity, k X. však již nejel. V X. neměl potíže se státními orgány, neboť se skrýval a nevěděli, kde je. K otázkám o hnutí X. žalobce uvedl, že jeden bývalý člen X. odešel z X. a založil vlastní organizaci X. Členové jednoho hnutí jsou často členy i druhé organizace, neboť obě bojují za osvobození X. Na otázku rozporu, zda má žalobce průkaz člena hnutí X., uvedl, že své vyjádření myslel tak, že členský průkaz sice má, nemá ho však u sebe. Otázku týkající se průkazu člena hnutí X. považoval zástupce žalobce za irrelevantní, žalobce na ni tudíž neodpověděl. Žalobce dále uvedl, že členský průkaz mu byl vydán ještě předtím, než byla organizace X. zakázána. Průkaz obdržel v roce X., když se stal členem. Po upozornění, že je na průkazu adresa v X., kam se měl žalobce přestěhovat v roce X., uvedl, že si později nechal v průkazu udělat změnu, tj. že se přestěhoval do X. Na dotaz, zda je žalobci známo jméno X., žalobce uvedl, že jde o reprezentanta kontinentální Evropy, předsedu X. Žalobce byl dotázán, z jakého důvodu bylo v dopise zástupce X. pro evropský kontinent uvedeno, že žalobce byl horlivým stoupencem svobody X. v období od X. až X., přičemž právě od počátku ledna byl žalobce zadržován policií. Zástupce žalobce uvedl, že žalobce byl zadržen právě kvůli své aktivitě. Žalobce dále uvedl, že se stal členem X. v roce X., když opustil tábor. Je členem spolku X., kde se schází každý první týden v měsíci, většinou někde v restauraci. Během pandemie se nescházeli a viděli se pouze přes Skype. Uvedl, že koordinátorem je X. Žalobce uvedl, že se účastní aktivit na sociálních médiích, shromáždění a mítinků. Dne X. se účastnil protestního pochodu, který X. Protestovali proti zadržení jejich předáka v X. a následnému předání do Nigérie. Dne X. měli povolené shromáždění na X. V plánu měli pochod na britskou ambasádu, pak na Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, ale když se sešli, dostali od policie informaci, že britská ambasáda si jejich přítomnost před budovou nepřeje, proto protest ani nezačal. Jsou také na Facebooku (X.), mají také nějaké fotografie na YouTube, které žalobce přislíbil zaslat. Dne X. měli další demonstraci před Evropským domem a před nigerijskou ambasádou v X. V Nigérii je X. označena za teroristickou organizaci. Aktivity žalobce v České republice byly odhaleny v Nigérii. V případě návratu bude buď zadržen, nebo spíše nezákonně unesen. Informace o aktivitách žalobce se do Nigérie dostaly z jeho twitterového účtu a účtu na Facebooku. Také o něm ví ambasáda, neboť protestovali před nigerijskou ambasádou. Také jej znají z dřívější, když podepsal, že už nebude aktivní pro X.

22. Dne 28. 7. 2022 právní zástupce žalobce zaslal žalovanému odkazy na několik článků z různých internetových platforem týkajících se hnutí X., zároveň připojil několik

fotografií z protestu, který se uskutečnil v X. a týkal se nezákonného věznění leadera hnutí X. Zástupce žalobce zároveň uvedl, že žalovanému zašle videozáznam z protestu. Upozornil, že organizace X. je v Nigérii prohlášena za teroristickou organizaci, ačkoli je její činnost mírumilovná a nenásilná. Žalobce doplnil do spisu flash disk s videem obsahujícím záběry z demonstrace X. v X., které se účastnil také žalobce.

23. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany. K neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu žalovaný uvedl, že vyhodnotil výpověď žalobce jako nevěrohodnou. Popis aktivit žalobce v letech X. neodpovídá zjištěným faktům a u popisu činnosti žalobce pro hnutí zcela absentují konkrétní údaje, které by svědčily o tom, že žalobce byl skutečně aktivním členem hnutí. Závažné rozpory a nepřesnosti v popisu jeho zadržení policií při akci X. žalovaného utvrdily v závěru, že žalobce s vysokou pravděpodobností pouze využil všeobecně známé údaje o dlouhodobém úsilí některých obyvatel za osamostatnění a obnovu X. Tvzení žalobce, že nigérijská vláda posílá členy hnutí X. do vězení a “honí je jako lovci zvěř” je v rozporu s informací o zemi původu, dle níž bylo hnutí X. od svého počátku považováno za nelegální (s občasným zatčením vedoucích představitelů či organizátorů nelegálních protestů a jejich následným propuštěním), bylo však státními orgány tolerováno. Z informací vyplývá, že nigerijské orgány nepovažují X. za vážnější hrozbu, členy aktivně nevyhledávají a reagují víceméně jen na hnutím vyprovokované násilí. Žalovaný připustil žalobcem uvedenou změnu postoje k akcím hnutí X. po nástupu prezidenta Buhariho roku 2015, ale dle informace Ministerstva zahraničních věcí je spojena s aktivním potíráním násilných aktivit hnutí, které nigerijská vláda považuje za teroristické. Žalobce zároveň nečelil žádným problémům do zadržení v lednu X. Žalovaný uvedl, že skutečný člen hnutí X. nemůže uvádět tak rozdílné skutečnosti ohledně činnosti hnutí, aby je pak de facto popřel, přičemž si nepamatoval víceméně naprosto žádné podrobnosti o svých aktivitách. Žalovaný také vyhodnotil jako nevěrohodné tvrzení žalobce ohledně jeho prvního zadržení v lednu X. Žalovaný dále konstatoval, že průkaz člena nelze považovat za důkaz členství, neboť žalobce v rámci pohovoru uvedl, že jej nemá, ale zavolá X. a opatří si ho. Žalovaný zároveň poukázal na skutečnost, že žalobce uvedl, že si sám „vyrobil“ i svůj občanský průkaz, kterým se následně Policii České republiky prokázal. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce za X. let svého členství a práce pro hnutí si nebyl schopen vzpomenout a aspoň zhruba popsat téměř žádnou protestní akci, přičemž si nepamatoval ani akci, na které došlo k jeho prvnímu zadržení roku X. Žalovaný dále uvedl, že tyto nedostatky nemůže zhojit ani pozdější doložení potvrzení o aktivní činnosti dopisem zástupce X. pro evropský kontinent, který navíc aktivity hnutí X. mezi lety X. nezmiňuje. Dle názoru žalovaného žalobce pouze využil všeobecně známých informací, aniž by je dokázal doplnit o informace, které jsou známy pouze aktivním účastníkům, natož pak vedoucím hnutí. Žalobce zároveň uváděl, že se účastnil protestu téměř každý druhý měsíc, následně pak uvedl, že v roce X. se tradice protestů přerušila z důvodu násilí zabíjení a pronásledování. Žalobce zmínil, že se v roce X. zúčastnil dvou akcí v X. a v X., ale o měsíc trvajících protestech ve městě X., které dne X. vyústily v násilí zahrnující zablokování strategického mostu přes řeku Niger samotnými demonstrujícími, zapálení ústřední mešity a několika kamionů, se vůbec nezmiňoval, což by jako osoba v hnutí odpovídající za šíření informací a nábor nových členů, zcela jistě měl vědět, či se jich jako člen hnutí i účastnit. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce nebyl členem hnutí X., natož pak řadovým vedoucím, který z 500 km vzdáleného města měl nadále řídit svoji komunitu, na území

X. Žalobce nebyl schopen uvést správné jméno vedoucího hnutí a toto v průběhu prvního pohovoru špatně citoval, přičemž ani při zpětné kontrole záznamu pohovoru nevyslovil žádné námitky, až později požádal správní orgán o opravu. Žalovaný dále upozornil na rozpory při popisu zadržení žalobce, podmínek tohoto zadržení i jeho situace po propuštění ze zadržení.

24. K posouzení otázky, zda žalobce má odůvodněný strach z pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu, žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce vyhodnotil jako nevěrohodná. Kromě rozporů ohledně aktivit, zadržení a následného života žalobce v zemi původu, se žalovaný zabýval aktivitami žalobce na území České republiky. Žalovaný zjistil, že poslední zápis člena spolku byl do rejstříku proveden v dubnu X., tj. rok poté, co se měl žalobce stát jeho členem, přičemž žalovaný náhledem zjistil, že žalobce není členem tohoto spolku. Přestože se žalobce účastnil demonstrace skupiny X., což doložil fotografiemi, má žalovaný za to, že jej nemůže za oficiálního člena spolku považovat. Žalovaný konstatoval, že z účasti žalobce na setkání spolku v X. nelze dovodit, že bude posouzena nigerijskými orgány jako totožná s účastí na akcích v Nigérii, přičemž ne všechny akce a všichni členové X. čelí jednání ze strany bezpečnostních orgánů, které by dosahovalo úrovně pronásledování. Pokud správní orgán dospěl k závěru, že žalobce nelze považovat za člena hnutí X., pak nelze dojít k závěru, že by mohl být po návratu do Nigérie pronásledován. Žalovaný konstatoval, že následky případné spolupráce s hnutím, které schvaluje, využívá či vybízí k násilí jako formě prosazení svých politických myšlenek nelze považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Pokud jde o výrok žalobce, že bude po svém případném návratu do Nigérie pokračovat v podpoře obnovení X., přestože jsou některé akce skupiny X. tvrdě potlačovány, nelze hovořit o stavu, kdy by všichni členové X. (kterým však žalobce prokazatelně není) čelili negativním krokům nigerijského státního aparátu, a to na úrovni pronásledování.
25. Žalovaný zároveň neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení azylu z humanitárního důvodu.
26. Žalovaný neshledal, že by žalobci mohla v případě návratu do vlasti hrozit vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Žalovaný dále neshledal, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání ve smyslu čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Žalovaný konstatoval, že následky případné spolupráce s hnutím, které schvaluje, využívá či vybízí k násilí, jako formě prosazení svých myšlenek, nelze považovat za nebezpečí vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Žalobce zároveň není zapsán jako člen spolku a prokazatelně se účastnil pouze jedné z akcí spolku, na které nebyl nikým kontaktován z nigerijské ambasády. Žalovaný neshledal, že by žalobci v případě návratu do země původu hrozilo vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Žalobce neuvedl žádné obavy, ale žalovanému je známo, že Nigérie se potýkala zejména s útoky prováděnými teroristickou islamistickou skupinou Boko Haram. Dle informací o zemi původu došlo k zásadnímu omezení činnosti této skupiny. Žalobce zároveň nepochází a nežil na území, které by čelilo zvýšenému nebezpečí útoků. Žalovaný zároveň neshledal, že by vycestování žalobce představovalo rozpor s mezinárodními závazky České republiky.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“, ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez jednání, neboť s tímto postupem žalovaný výslovně souhlasil a žalobce ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s tímto postupem.
28. Podle § 12 písm. a) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
29. Podle § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
30. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
31. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
32. Podle článku 4 odst. 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu a o obsahu poskytnuté ochrany (přepracovaná znění), dále jen „kvalifikační směrnice“, nejsou-li jednotlivá prohlášení žadatele doložena písemnými nebo jinými doklady, nevyžadují tato prohlášení důkazy při splnění těchto podmínek: a) žadatel vynaložil skutečné úsilí, aby svou žádost odůvodnil; b) žadatel předložil všechny náležitosti, které měl k dispozici, a podal uspokojivé vysvětlení ohledně jiných chybějících náležitostí; c) prohlášení žadatele byla shledána souvislými a hodnověrnými a nejsou v rozporu s dostupnými zvláštními i obecnými informacemi o případu žadatele; d) žadatel požádal o mezinárodní ochranu v nejkratší možné době, ledaže může prokázat dobrý důvod, proč tak neučinil, a dále e) byla zjištěna celková hodnověrnost žadatele.
33. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004-57: „není povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkaznými

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

prostředky než vlastní věrohodnou výpověď. Je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi žalobce o azyl vyvracejí či zpochybňují“.

34. Pokud se žadatel o udělení mezinárodní ochrany po celou dobu řízení ve věci mezinárodní ochrany drží jedné dějové linie, jeho výpovědi lze i přes drobné nesrovnalosti označit za konzistentní a za souladné s dostupnými informacemi o zemi původu, pak je třeba z takové výpovědi vycházet (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2008, č. j. 2 Azs 49/2008-83, nebo rozsudek ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70). V témže rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „žalovaný může zcela vyloučit z celkového posouzení pouze ta fakta, u nichž je postaveno téměř nájisto, že se nestala (tj. neexistuje ani přiměřená pravděpodobnost, že k nim došlo). Ostatní tvrzení musí být součástí celkového posouzení rizika pronásledování, kde jim bude přisouzena váha podle míry pravděpodobnosti, s jakou lze soudit, že odpovídají skutečnosti. Jiná situace je, pokud je žadatel nevěrohodný ve všech relevantních aspektech své žádosti; v tomto případě (a pouze v tomto případě) může žalovaný bez dalšího posoudit žadatele jako nevěrohodného a nemusí detailně posuzovat jeho jednotlivá dílčí tvrzení.“
35. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020-45: „Závěr správního orgánu o tom, že azylový příběh žadatele o udělení mezinárodní ochrany či jeho část jsou nevěrohodné, je podmíněn důsledným přezkoumáním hodnověrnosti této výpovědi, na což by se měl zaměřit pohovor s žadatelem, a jeho výpověď by následně měla být řádně vyhodnocena dle obecně uznávaných indikátorů hodnověrnosti (věrohodnosti), jak jsou v podstatě shrnuty v čl. 4 odst. 5 směrnice 2011/95/EU. Mezi tyto indikátory hodnověrnosti patří zejména vnitřní a vnější konzistentnost žadatelovy výpovědi, otázka, zda je tato výpověď dostatečně konkrétní a její plauzibilita ve světle relevantních informací o zemi původu...“
36. Žalobce ve své žalobě namítal, že žalovaný pochybil, když žalobce velmi konkrétně popsal vlastní aktivitu i strukturu a činnost hnutí X., a správní orgán tato tvrzení odmítl a negoval jakoukoliv aktivitu žalobce. Žalovaný dle žalobce neuvádí konkrétní důvody tohoto svého závěru, natož konkrétní důkazní materiál vyvracející verzi žalobce.
37. Soud neshledal tuto námitku žalobce důvodnou. Přestože žalovaný ve svém rozhodnutí jednoznačně neodlišil jednotlivé indikátory hodnověrnosti, je z rozhodnutí jednoznačné, že výpověď žalobce hodnotil na základě těchto indikátorů, přičemž tvrzení žalobce jednotlivě vyhodnotil jako nehodnověrná.
38. Žalobce ke svým aktivitám pro hnutí X. v rámci pohovoru dne 7. 9. 2016 uvedl, že nejde spočítat, kolika demonstrací se zúčastnil, jednalo se o mírné protesty. Jeden jeho kamarád byl v rámci protestů zastřelen a žalobce byl zatčen. Uvedl, že se snažili diskutovat s vládou, nenásilně se snažili dosáhnout svého cíle, vytvořit nezávislý stát X. Je členem hnutí a nahlas vyjadřoval svůj názor představitelům státních orgánů. K vyjadřování svých názorů uvedl, že občas měl v ruce nějaký plakát, občas s nimi dělali rozhovor lidé z radia. Sám nic nepublikoval. Průběh demonstrace popsal tak, že se sešli v hale a lídři jim říkali, jak doposud bojovali za vytvoření nezávislého státu a jaké cíle mají do budoucna. Hlavní lídr X. jim přednášel na mítinku. Kdy a kde se tento mítink konal, si žalobce nepamatoval. V rámci pohovoru dne 31. 1. 2017 uvedl, že musel organizovat lidi, kteří se seskupovali kolem tohoto hnutí v oblasti, kde žil, vysvětloval jim poslání hnutí a čeho dosáhnou v případě, že bude hnutí úspěšné. Bylo to, když se lidé shromažďovali.

Hovořil s mladými lidmi, vysvětloval vedoucím mládeže. Pověřili ho při registraci, aby se vrátil do své oblasti, kde žije, a vysvětloval. Bylo to jeden až dvakrát měsíčně, neboť měl své podnikání a nemohl se scházet kdykoliv. Scházel se s nimi pouze, když měl čas. Scházeli se v komunitním středisku. Takto působil od roku X. do roku X. Zároveň jezdil do hlavní kanceláře v X. ve státě X., aby se setkal s vedoucími a také organizovali protestní akce. Jezdil tam, když jim poslali SMS, že je schůze, někdy 1x měsíčně. Byl řadový vedoucí, informoval, šířil zprávy. Protestní akce se organizovaly ad hoc, např. pokaždé v květnu, kdy je výročí války. Protestní akce byly zhruba každé dva měsíce, žalobce se jich pokaždé neúčastnil. Nebylo to pokaždé na stejném místě, ale v různých státech. Organizovaly se např. ve městě X. ve státě X., ve městě X. ve státě X. a také ve městě X. ve státě X. a také v dalších městech. A také v X. Účastnil se všech těchto akcí, protože byl členem. V roce X. byl v X., v roce X. v X. V květnu X. v X. na výročí. Jeho vedoucí byl zatčen v roce X. V roce X. měli protest v X. V roce X. měli protestní akci v místě, kde se zaregistroval. V roce X. se tradice protestů přerušila z důvodu násilí, zabíjení a pronásledování. V roce X. se zúčastnil protestu v lednu, další protestní akce proběhla v březnu. Následně se zúčastnil protestní akce v květnu X. V roce X. měli protest v X. a jeden v X. Protesty probíhaly tak, že přijel s lidmi ze své komunity, přivedl je do centra protestu a vedl protest, byl v první linii. Určil to jeho vedoucí. Zpívali písně. V rámci pohovoru dne 14. 7. 2022 žalobce uvedl, že autobusem cestoval mezi státem X. a X, kde bydlel. V době konání protestů bydlel u svých rodičů ve státě X. Záznamy o svých aktivitách si nevedl, neboť si všechno pamatoval. Do zvolení prezidenta Buhariho nebyli tak perzekuováni. Žalobce s sebou vozil mobilní telefon, ale ne počítač. Nepamatoval si, kdy se stal vedoucím hnutí X. ve své komunitě. Uvedl, že není možné se stát hned vedoucím, napřed musí mít nějaké politické aktivity, agitovat, přesvědčovat ostatní, až později se pak člověk stane vedoucím. Vedoucím ve své komunitě se stal ještě před přestěhováním do X. Na otázku, kdo ho ustanovil vedoucím, žalobce odpověděl, že on byl iniciátorem v jeho komunitě. O svých aktivitách informoval ústředí hnutí a tam mu řekli, aby ve své činnosti pokračoval. Občas ho úkolovali, dávali mu instrukce, o čem má mluvit. Jeho přestěhování do X. nepředstavovalo problém, neboť pouze dostával SMS zprávy, kdy mělo proběhnout nějaké setkání. I po přestěhování v roce X. byl nadále vedoucím hnutí X. ve své komunitě. Neustálá přítomnost na místě nebyla nutná. Zároveň uvedl, že problémy neměl do roku X., neboť pronásledování se týkalo jenom vedoucích.

39. Žalovaný tvrzení žalobce o aktivitách pro skupinu X. vyhodnotil jako obecné, neobsahující dostatek konkrétních informací o jeho činnosti (obecné konstatování, že předával informace ve své komunitě) a jako neplauzibilní (tvrzení, že byl vedoucím své komunity, přestože pobýval ve městě vzdáleném 500 km od této původní komunity). Soud se v tomto ohledu ztotožňuje s hodnocením žalovaného. Krajský soud v Hradci Králové uložil žalovanému, aby se v dalším řízení znovu detailně zabýval otázkou žalobcovy aktivity v hnutí X. Vzhledem k tomu, že se žalobce odmítal blíže vyjadřovat ke svým aktivitám v zemi původu, zůstaly jeho výpovědi ve zcela obecné rovině, které přisvědčují závěru žalovaného, že se jedná o tvrzení, která nejsou hodnověrná. Zároveň s ohledem na tvrzení žalobce v doplňujícím pohovoru, že svou pozici vedoucího komunity v X. vykonával i poté, co žil od roku X. v X., kde podnikal, lze jeho tvrzení považovat za neplauzibilní, což dále přispívá k celkovému závěru, že jsou tato tvrzení žalobce nehodnověrná.

40. K otázkám ohledně hnutí X. žalobce v rámci pohovoru dne 7. 9. 2016 uvedl, že se jedná o nenásilné hnutí, které bylo založeno v roce X. a žalobce se stal členem v roce X. Popsal, že se jedná o hnutí pro vytvoření vlastního nezávislého státu X. Nigerijská vláda jim to však neumožní. Poukázal, že se X. pokusil požádat také OSN, aby ovlivnili rozhodnutí Nigérie. Když mají lokální setkání, vláda pošle bezpečnostní složky, aby je zatkly, nebo po nich střílejí. Při zatčeních nejsou dodržována lidská práva. Každá jejich schůze, setkání, demonstrace jsou potlačeny. Mají také dceřinou organizaci, která má název X. Toto hnutí samostatně bojuje pro vytvoření státu X. Lídrem hnutí X. je X. a vedoucím hnutí X. je X. Byli na setkáních lidí. X. byl v X., kde řídil rádio X. Osobně ho nezná. Dále uvedl, že X. k nim mluvil často. Je to profesní X. ze státu X. a je X. Další informace k němu neuvedl a sdělil, že se na to nepřipravil, neboť nevěděl, že se žalovaný bude takto ptát. Následně v rámci pohovoru dne 31. 1. 2017 žalobce opravil jména představitele hnutí X. na X. a jméno vůdce X. na X. V rámci pohovoru dne 31. 1. 2017 žalobce uvedl, že problémy neměl do roku X., neboť pronásledování se týkalo jenom vedoucích. Až nový prezident od roku 2015 je zaměřen proti hnutí X. Dne 14. 7. 2022 byl dotázán na akci v X. měsíc před jeho zadržením, žalobce si však tuto akci nepamatoval. Uvedl, že X. odešel z X. a založil vlastní organizaci X. X. byl v X. a nyní je zadržován v Nigérii. Byl v X., když založil X.
41. Také v souvislosti s informacemi žalobce o hnutí X. žalovaný dospěl k závěru, že jsou tyto informace zcela obecné a neobsahují takové bližší údaje, jimiž by řadový vedoucí měl disponovat. Soud zároveň souhlasí se závěrem žalovaného, že skutečnost, že žalobce v rámci pohovoru uvedl celý název zkratky X. nesprávně, přičemž zároveň nebyl schopen uvést jméno lídra hnutí, nasvědčuje tomu, že žalobce v této skupině aktivně nepůsobil. Soud přitom zohlednil, že žalobce měl dle svých tvrzení v tomto hnutí působit po dobu X. let, přičemž měl mít také pozici řadového vedoucího a informovat o činnosti hnutí nebo o aktivitách lídra hnutí i ve své komunitě. Soud tedy neshledal v posouzení žalovaného pochybení, když tento v rámci hodnocení kritérií relevantních pro posouzení hodnověrnosti výpovědi dospěl k závěru, že tvrzení žalobce o jeho aktivitách v daném hnutí jsou nehodnověrná.
42. Soud neshledal pochybení ani v závěru žalovaného, který nepřijal průkaz člena X. jako důkaz o členství a tento průkaz vyhodnotil jako padělek. Žalobce nejdříve k možnosti doložení důkazu o členství v hnutí X. v rámci pohovoru dne 7. 9. 2016 uvedl, že je nebezpečné mít nějaký doklad, vlajku, legitimaci atd., hrozí za to vězení. Dále uvedl: „*Mohu požádat X., aby mi něco poslala, třeba kartu, nebo něco, co by bylo důkazem.*“ Dále v rámci téhož pohovoru uvedl, že by mu X. mohla poslat vlajku X. a kartu jeho člena. Uvedl, že „*neví, jestli to sežene*“. Dne 14. 7. 2022 rozpor vysvětlil tak, že to myslel tak, že členský průkaz neměl u sebe. Dne 31. 1. 2017 uvedl, že policie zadržela jeho průkaz člena hnutí X. a X. mu následně vydal nový průkaz. Průkaz mu poslal X. Žalobce průkaz nechal doma a X. jej předala jeho X. Dne 14. 7. 2022 uvedl, že mu byl členský průkaz vdán předtím, než byla organizace zakázána. Obdržel ho, když se stal členem v roce X. Po upozornění na to, že měl žalobce v průkazu uvedenou adresu v X., žalobce uvedl, že si nechal na průkazu udělat změnu, když se přestěhoval do X. Soud musel přisvědčit hodnocení žalovaného, že průkaz, který neobsahuje žádné ochranné prvky, např. v podobě otisku razítka přes fotografii, působí falešně. Zároveň s ohledem na několik změn tvrzení žalobce ohledně toho, kdy mu měl být tento průkaz vydán (nejdříve uváděl, že mu byl vydán, když se stal členem hnutí, následně po jeho zadržení v lednu X. a naposledy tvrdil, že mu byl vydán po jeho přestěhování do X. v roce X.), souhlasí

soud s hodnocením žalovaného, že s ohledem na veškeré okolnosti nelze tento dokument hodnotit jako prokazující členství žalobce v hnutí X.

43. Žalobce dále namítal, že žalovaný konstatuje rozpory ve výpovědích, za které považuje prvotní vyjádření žalobce, že za nejhorší aspekt svého zadržení považoval nemožnost obrátit se na soud s žádostí o ochranu vlastních práv, zatímco v další výpovědi akcentoval spíše nevhodné podmínky vazby, tj. např. mouchy či přelidněnost prostoru, kdy ovšem uvedené fakticky není rozporem, pouze akcentováním několika atributů omezení vlastní svobody.
44. Soud neshledal ani tuto námitku důvodnou. Z napadeného rozhodnutí totiž nevyplývá, že by žalovaný vyzdvihoval různé atributy zadržení žalobci vyčítal. Za rozporné žalovaný považoval to, jakým způsobem žalobce nejdříve tvrdil, že je ve vazbě často bili, přičemž toto následně popřel a uvedl, že je bili pouze při zadržení. Zároveň žalovaný konstatoval nesoulad v tom, že jednou žalobce namítal, že jeho případ nebyl řešen soudem, a následně uváděl, že mu mělo být vyhrožováno tím, že bude předveden před soud. Přestože tyto jednotlivé rozpory samy o sobě nepostačují pro závěr, že je výpověď žalobce ohledně jeho zadržení nehodnověrná, ve svém souhrnu i s dalšími okolnostmi je závěr žalovaného o jejich nehodnověrnosti správný.
45. Ke svému zadržení žalobce uvedl v rámci pohovoru dne 7. 9. 2016, že byl zatčen spolu s dalšími lidmi, poslali je do střediska, kde je všechny drželi. Neumožnili jim, aby se bránili u soudu. V detenčním středisku se k nim chovali velmi nehumánně, nedodržovali jejich lidská práva, bylo s nimi zacházeno jako se zloději. K zatčení došlo na začátku ledna X. Chtěli jej zatknout i jindy, ale pokaždé jim utekl. Tentokrát neutekl, neboť by jej zastřelili. Dále popsal, že když někoho zadrží, tak ho dají do cely třeba s dvaceti lidmi, jsou tam mouchy, smrad, musí stát, neboť se nemohou posadit, je to velice špatné místo a mohou tam chytit nějakou nemoc. Dva, tři dny jim nedají najíst. V rámci pohovoru dne 31. 1. 2017 žalobce uvedl, že na protest přijely ochranné jednotky, chtěly rozehnat hnutí hned v počátku, nechtěly, aby byly v centru města nějaké nepokoje, vojáci začali střílet, lidé se začali rozbíhat, mnozí byli zraněni, řekli mu, že pokud bude utíkat, zastřelí ho. Žalobce nechtěl, aby ho zastřelili a zvedl ruce. Protest trval asi čtyři hodiny, než přijely ozbrojené složky. Protest se konal ve městě X., šli po ulici, pochodovali. Ozbrojené síly se skládaly z představitelů různých složek, armády, policie. Žalobce byl vepředu a řekli mu, že pokud bude utíkat, tak jej zastřelí. Zvedl ruce a oni jej zatkli. Ve vězení byl na 1,5 měsíce. Byl nucen odvolat své členství ve skupině, ale žalobce odmítal. Jako důvod zadržení mu sdělili, že je členem zakázaného hnutí. Obvinili jej z ohrožení státu, nebylo to písemně, nebyl u soudu, prostě jej zatkli, varovali ho, že ho odvezou k soudu, ale nikdy ho k soudu neodvedli. Bylo to nezákonné zadržení. Byl zatčen X. a někdy v únoru byl propuštěn. Drželi ho na policejní stanici v hlavním městě státu X. Byl zatčen spolu s 60-70 lidmi, byla to velká dodávka, skoro jako nákladník, měli jich několik. Byl vyslechnut jednou. Ptali se ho na jeho roli v hnutí. Požádali ho o občanský průkaz. Zeptali se, z jaké oblasti pochází, vyfotografovali ho, zaznamenali jeho osobní informace. Varovali ho, že je u nich registrován a že se již nesmí činnosti hnutí účastnit. Pokud zjistí, že se účastní činnosti hnutí, bude zatčen. Byl zadržen v maličké místnosti, kde bylo asi 40 lidí. Bili je, byli hladoví, 2-3 dny nedostávali vůbec najíst, místnost neměla klimatizaci, sotva se tam dalo sedět, když jich tam bylo mezi 40-50. V místnosti bylo horko a bylo tam plno komárů. Bili je policisté, když je nakládali do nákladáku, ve vězení je bít nemohli. Byl propuštěn, když slíbil, že vystoupí z hnutí, ale nevystoupil. Podepsal

dokument, že nebude páchat skutky, které ohrožují jednotu země. Kvůli poštípání komáry musel vyhledat lékaře. V rámci pohovoru dne 14. 7. 2022 žalobce uvedl, že byl zadržen v lednu X. v X. Protestovali městem, byl to protestní pochod. Nepamatoval si, kde se shromáždili. Bylo to v ulicích X. Dopravil se tam z domu ve státě X. Počet účastníků si nepamatoval. Akce trvala hodinu, možná hodinu a půl. Policie přijela později, aby je rozpustila. Následně uvedl, že tam policie již byla, ale zasáhla proti nim až později. Jelikož použili střelné zbraně, žalobce neutíkal, jinak by mohli střílet. Žalobce demonstraci vedl, byl před lidmi, drželi vlajky ostatní měli ještě nápisy. Při demonstraci u sebe neměl žádné doklady. Byl zadržován 1,5 měsíce. Zadrželi jej, pak za ním přišli, aby jim podepsal prohlášení, že příště se již nezúčastní podobných akcí. Byl po celou dobu v cele na policejní stanici. Ani nebyl oficiálně obviněn. Rozpor ohledně jeho tvrzení o kontrole jeho občanského průkazu při zadržení žalobce nevysvětlil, pouze uvedl, že si myslel, že je na pohovor pozván za jiným účelem. Nepamatoval si, kolik jich bylo v cele. Na dotaz, zda platí jeho tvrzení, že je bili během vazby, nebo jeho pozdější tvrzení, že je bili pouze při zadržení, žalobce uvedl, že je bili pouze při zadržení. Po propuštění jel domů, neupřesnil však, co pod tímto pojmem myslí (místo pobytu v X. nebo u rodičů).

46. Soud má za to, že žalovaný mohl v rámci pohovoru uskutečněného dne 14. 7. 2022 opět vyzvat žalobce, aby popsal podmínky své vazby, a až při následujícím dotazu upozornit na předchozí rozpory v tvrzeních žalobce. Zároveň je nutno zdůraznit, že z protokolu o pohovoru je zřejmá neochota žalobce vyjadřovat se ke skutečnostem, které se odehrály ještě během jeho pobytu v zemi původu (včetně jeho zadržení). Žalobce tak neodpověděl ani na otázku, kolik jich bylo zadržených v cele. Zároveň soud musí konstatovat, že žalobce popsal podmínky své vazby, která měla trvat až 1,5 měsíce, zcela obecně. Kromě skutečnosti, že musel stát, byl v místnosti smrad a že někdy nedostal jídlo 2-3 dny, žalobce uvedl velmi málo podrobností ohledně tohoto zadržení, které přitom trvalo relativně dlouhou dobu (nejednalo se o zadržení na několik hodin). K nevěrohodnosti tohoto popisu přispívá i neplauzibilita, když žalobce měl po propuštění vyhledat lékařskou pomoc pouze z důvodu, že byl poštípan komáry. Pokud žalobce měsíc a půl neměl možnost si lehnout a pořádně spát, neboť musel téměř po celou dobu stát, jak uváděl, přičemž měl trpět i podvýživou s ohledem na skutečnost, že nedostával jídlo, lze mít za to, že by po svém propuštění trpěl i dalšími následky, než pouze poštípáním. Po zohlednění veškerých okolností pohovoru dne 14. 7. 2022 a tvrzení žalobce soud neshledal pochybení v závěru žalovaného, že jsou tvrzení žalobce ohledně jeho zadržení nehodnověrná.
47. Žalobce dále namítal, že jeho výpověď ohledně zaregistrování policejními orgány do seznamu členů hnutí X., či pronásledování, kterému čelil v rámci pobytu v domovském státě, byla detailní a konzistentní.
48. V rámci pohovoru dne 31. 1. 2017 žalobce uvedl k situaci po svém propuštění, že odjel k sobě domů a pokračoval v činnosti. Protože měli jeho adresu, jezdili je kontrolovat. Žalobce pokračoval v činnosti, pokračoval v práci se skupinou. Policie provedla určité vyšetřování a zjistila, že žalobce ve své činnosti pokračuje. Šli po něm, protože zjistili, že pokračuje v činnosti, přestože slíbil, že s tím přestane. Musel utéct. Často se vraceli k němu domů a ptali se na něj X. Tajná policie jezdila do oblasti, kde žil, a ptala se lidí na jeho činnost. Viděli, že žalobce pokračuje ve své činnosti. Často navštěvovali jeho dům a žalobce byl nucen zdržovat se mimo své bydliště. Svě bydliště opustil v srpnu. Po svém

propuštění musel několikrát utíkat a musel se schovat. Osobní kontakt s policií neměl, jinak by ho byli zatkli. Musel utíkat, když měli schůzi a dostali informaci, že tajná policie je přijde zkontrolovat. Musel utéct, protože byl na seznamu. To bylo v červnu – červenci. Musel se skrývat. Bydlel u přátel v městě X. a domů chodil tajně. Měli informaci, že je na seznamu hlídaných. Mají lidi, kteří pracují u tajné policie. Za X. jezdila tajná policie, nedříve měli uniformy, potom ne a identifikovali se jako tajná policie. Byli tam v červnu, ptali se jí na činnost žalobce. Policie navštívila X. asi dvakrát, než utekl. Po svém propuštění v roce X. nadále podnikal. X. pokračovala v podnikatelské činnosti. Neustálé skrývání bylo pro žalobce neúnosné a rozhodl se pro odchod. V rámci pohovoru dne 14. 7. 2022 uvedl, že po propuštění ze zadržení jel domů. Pokračoval ve svých aktivitách pro X. Podepsal dokument, že se nebude účastnit akcí X., policie však po něm šla. Nepamatoval si, jakých akcí se účastnil po svém propuštění ze zadržení. Nebyl zadržen, protože jej informoval X., který pracuje pro tajnou policii, že po něm jdou. Odešel za kamarádem do města X. Nepamatoval si však, kdy přesně. Svoje bydliště v X. již nenavštívil, neboť mu X. řekla, že ho hledají. Jel domů do státu X., kde prováděl své politické aktivity a scházeli se tam. Skrýval se a policie nevěděla, kde se žalobce nachází. Nigérii opustil autobusem do Nigeru v srpnu X.

49. Z tvrzení žalobce vyplývá, že měl po zadržení být propuštěn, neboť podepsal prohlášení, že již nebude vykonávat aktivity pro hnutí X. V těchto aktivitách však pokračoval a následně měl být informován o tom, že je na seznamu hlídaných osob. V obou výpovědích tvrdil, že se v jednu chvíli přestěhoval do města X., zatímco však dne 31. 1. 2017 uváděl, že se v tajnosti vracel domů X., v rámci pohovoru dne 14. 7. 2022 již uváděl, že se domů vrátit nemohl. I s ohledem na tvrzení žalobce ve vztahu k jeho potíží po údajném zadržení má soud za to, že působí nehodnověrně, a to pro jejich vnitřní nekonzistentnost ohledně informace, kde se měl žalobce po svém propuštění zdržovat, a ohledně otázky, zda měl ještě jezdit domů X. Rozpory v této souvislosti přitom žalobce nevysvětlil ani v rámci pohovoru dne 14. 7. 2022. Zároveň se opět jedná o tvrzení, které je zcela obecného charakteru, kdy žalobce pouze uvádí, že policie jej měla hledat, šla po něm, neuvádí však žádné konkrétní situace, kdy k těmto událostem mělo dojít. V souvislosti i s dalšími tvrzeními žalobce, která byla žalovaným vyhodnocena jako nehodnověrná (aktivní členství v pozici řadového vedoucího v hnutí X. a jeho zadržení), neshledal soud pochybení v hodnocení žalovaného, který shledal celkově vyjádření žalovaného ohledně důvodů vycestování ze země původu jako nehodnověrná.
50. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že žalovaný zvolil nevhodný postup vypořádání provedených důkazů, kdy se žalovaný měl nejprve zabývat postavením lidu X. a nároku na vznik státu X., pak situací členů hnutí X. a až následně měl hodnotit věrohodnost tvrzení žalobce. Soud konstatuje, že žalobce má břemeno tvrzení, a měl by tudíž uvést důvody, pro které žádá o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce přitom jako důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany a svých obav uvedl své členství v hnutí X. Žalobce sám neuváděl, že by jeho problémy v zemi původu vyplývaly z jeho příslušnosti k lidu X. Naopak, žalobce na dotaz žalovaného uvedl, že se mu v zemi původu dařilo a podnikal zde. V souvislosti s tvrzeními žalobce ohledně jeho obav coby člena hnutí X. hodnotil žalovaný shromážděné důkazy. Hlavním důkazem v rámci řízení ve věci mezinárodní ochrany je přitom věrohodná výpověď žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný tedy správně nejprve posuzoval hodnověrnost výpovědi žalobce a tuto hodnotil dle indikátorů uvedených Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020-45. Až v případě, že by žalovaný

shledal, že výpověď žalobce a jím předložené důkazy jsou hodnověrné, a tudíž že je žalobce členem hnutí X., bylo na místě hodnotit, zda žalobce je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo zda má odůvodněný strach z pronásledování z azylově relevantního důvodu, a splňuje tedy podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Soud tedy zhodnotil postup žalovaného jako správný a přezkoumatelný. Shledal-li žalovaný, že jsou tvrzení žalobce nehodnověrná, bylo již nadbytečné posuzovat situaci členů hnutí X. v Nigérii podrobněji. Žalovaný využil zprávy o zemi původu žalobce pojednávající o situaci členů hnutí X. a X k hodnocení vnější konzistentnosti výpovědi žalobce. Vzhledem k tomu, že tvrzení žalobce vyhodnotil jako nehodnověrná, bylo by nadbytečné dále podrobně posuzovat situaci členů hnutí X. a X. v Nigérii.

51. Žalobce dále ve své žalobě namítal k vyjádření žalovaného ohledně nezákonných aktivit hnutí X., že žalobce nemá s tímto hnutím nic společného, neboť se účastnil aktivit hnutí X. Ani tato námitka není důvodná. Žalovaný totiž hodnotil skutečnost, že žalobce tvrdil, že se měl stát členem spolku X. v České republice a v rámci tohoto členství se měl účastnit akcí spolku X. Žalovaný pak v této souvislosti hodnotil otázku, zda by v případě návratu žalobce do Nigérie mohl být žalobce za případné další aktivity X. v Nigérii vystaven pronásledování nebo vážné újmě. Žalovaný v této souvislosti nadbytečně posuzoval případné aktivity žalobce v X. po návratu do Nigérie, za postačující lze v této souvislosti považovat skutečnost, že žalobce není v tomto spolku zapsán, přičemž ve skutečnosti doložil účast na jednom protestu za téměř pět let tvrzeného členství v spolku.
52. Nad rámec uvedeného soud k závěru žalovaného o nemožnosti udělit ochranu osobám, které jsou členy skupiny X., konstatuje, že samotná účast žadatele o udělení mezinárodní ochrany v této skupině, pokud by se jednalo o žadatele, kterému hrozí pronásledování nebo vážná újma v případě návratu do země původu, by mohla být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, nevztahuje-li se na takového žadatele ustanovení vylučující udělení ochrany.
53. Nelze přisvědčit žalobci ani v tom směru, že by napadené rozhodnutí obsahovalo pouze subjektivní závěry žalovaného. Jde o charakter posouzení hodnověrnosti tvrzení žadatele o udělení mezinárodní ochrany, kdy správní orgán hodnotí vnitřní konzistentnost, vnější konzistentnost, míru konkrétnosti tvrzení i plauzibilitu těchto tvrzení. V určité míře tedy může hodnocení působit subjektivně, soud však neshledal, že by žalovaný při tomto hodnocení a ve svých závěrech pochybil.
54. Soud nepovažuje za pochybení ani skutečnost, že se žalovaný zabýval činností teroristického hnutí Boko Haram, neboť toto hodnocení bylo součástí posouzení otázky, zda žalobci může hrozit vážná újma v případě návratu do země původu ze strany tohoto teroristického hnutí. Takový postup lze považovat za správný, neboť v některých oblastech Nigérie představuje hnutí Boko Haram nebezpečí pro přítomné obyvatele. Hodnocení v této souvislosti tedy bylo zcela na místě.
55. Nad rámec žalobních bodů shledal městský soud ve smyslu § 32 odst. 9 zákona o azylu pro posouzení žaloby za zásadní zohlednění aktivit žalobce v skupině X., přestože v žalobě uvádí, že s touto skupinou nemá nic společného. I v souvislosti s těmito tvrzeními městský soud přisvědčuje závěru žalovaného, že z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by žalobce byl členem tohoto spolku, přestože tuto skutečnost mohl jednoduchým způsobem prokázat. Jeho tvrzení ohledně aktivity spolku byla opět zcela

obecná, přičemž doložil pouze důkaz o účasti na jednom protestu v X. Soud zároveň souhlasí s hodnocením žalovaného, že nelze považovat za přiměřeně pravděpodobné, že by žalobce byl za účast na tomto protestu v X. v případě návratu do Nigérie vystaven pronásledování. Lze považovat za zcela nepravděpodobné, že by státní orgány země původu žalobce měly informace o jeho účasti na tomto protestu. Zároveň vzhledem k tomu, že tvrzení žalobce ohledně jeho aktivit pro hnutí X. byla vyhodnocena jako nehodnověrná, nelze ani mít za to, že by žalobce byl jakkoliv v hledáčku státních orgánů Nigérie a že by byla jeho aktivita jakkoliv sledována.

56. Soud zároveň považuje za vhodné vyjádřit se také k dopisu X., zástupce X. pro evropský kontinent, přestože žalobce výslovně nenamítal pochybení žalovaného ve vztahu k posouzení tohoto dopisu a naopak tvrdil, že s X. nemá nic společného. Soud však považuje za důležité zohlednit také obsah tohoto dopisu pro hodnocení věrohodnosti žalobce. V uvedeném dopise zástupce X. pro evropský kontinent uvádí, že je žalobce velmi aktivním členem X. pobočky X. Uvádí, že již před opuštěním Nigérie byl zapojen do boje za uplatnění práva lidu X. na sebeurčení pod organizací X. a opustil území X. proto, aby se zachránil před zatčením a nezákonným uvězněním ze strany nigérijských bezpečnostních sil. Dále uvádí, že žalobce aktivně podporuje X. na platformách jako Facebook, WhatsApp a Twitter, kam dává komentáře a obrázky s reáliemi a vlajkou X. Je také vidět na YouTube na videích během schůzí a mítinků o X. v České republice. Soud nepochybně pravost uvedeného dokumentu, musí však konstatovat, že samotný dopis zástupce X. pro evropský kontinent nepostačuje pro doložení aktivit žalobce v Nigérii či na území České republiky. Není zřejmé, na základě jakých skutečností (kromě tvrzení žalobce) zástupce X. uvádí, že se žalobce zapájel do aktivit v hnutí X. v Nigérii. S ohledem na hodnocení hodnověrnosti tvrzení žalobce přitom nadále převažuje skutečnost, že tato tvrzení byla zcela obecná a neplauzibilní. Co se týká tvrzení zástupce X. ohledně aktivit žalobce na území České republiky, soud má za to, že při posouzení důvodů žadatele o udělení mezinárodní ochrany ohledně jeho činnosti na území České republiky již nemusí k tomuto hodnocení docházet za situace nedostatku důkazů o činnosti. Žalobci nic nebránilo v tom, aby svou aktivní podporu doložil např. printscreenem z platformy Facebook, WhatsApp, Twitter nebo i YouTube. Přestože právní zástupce žalobce v rámci pohovoru dne 14. 7. 2022 uvedl, že žalovanému zašlou odkazy a články týkající se aktivit žalobce v X., zaslal žalovanému pouze fotografie potvrzující účast žalobce na jednom protestu. Žalobce také v rámci pohovoru dne 14. 7. 2022 uvedl, že jsou na FB a mají fotografie na YouTube. Slíbil, že tato tvrzení doloží, následně tak však neučinil. Žalobce svou aktivitu nedoložil ani soudu. Jediná doložená aktivita žalobce pro X. za posledních sedm let je tedy účast na protestu dne X. Ve smyslu čl. 4 odst. 5 kvalifikační směrnice soud uzavírá, že žalobce měl možnost svá písemná prohlášení doložit i jinými důkazy, přičemž tak neučinil, a ohledně jiných chybějících náležitostí nepodal uspokojivé vysvětlení. Samotné vyjádření zástupce X. pro evropský kontinent nemůže prokázat aktivitu žalobce v X. v X., pokud žalobce tyto aktivity dostatečně přímo nedoložil.
57. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
58. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 7. března 2024

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně